

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
HERCEGOVAČKO NERETVANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U MOSTARU
Broj: 07 0 U 021463 22 U
Mostar, 04.04.2025. godine

Kantonalni sud Mostar, i to sudija Mediha Boškailo-Veledar, sa zapisničarom Draganom Leko, u upravnom sporu tužitelja D.G. iz M..., zastupan po punomoćniku Jerko Čilić, advokat iz Ljubuškog, radi šutnje uprave, protiv tuženog Federalnog Ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno oslobodilačkog rata Sarajevo, u upravnoj stvari izvršenja rješenja, dana 04.04.2025. godine je donio slijedeću:

P R E S U D U

Tužba tužitelja D.G. se odbija.

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Sud je zaprimio tužbu tužitelja dana 02.06.2022. godine, koju je podnio zbog „šutnje uprave“, u kojoj se navodi da se Općini Čitluk, Općinskoj službi za društvenu djelatnost, opću upravu, branitelje i civilnu zaštitu obratio zahtjevom za izvršenje po službenoj dužnosti, rješenja od 27.04.2007. godine kojim je tužitelju priznato svojstvo ratnog vojnog invalida V grupe sa 70% vojnog invaliditeta, stalno po osnovu ranjavanja i obolijevanja kao pripadniku HVO-a počev od 01.01.2007. godine. Tužitelj ističe da je zahtjev za izvršenje rješenja po službenoj dužnosti, podnesen u skladu sa članom 39. Zakona o pravima boraca i članova njihovih porodica, i to na osnovu rješenja broj 04-43-418/06 od 27.4.2007. godine, da u zahtjevu potražuje i zakonske zatezne kamate i troškove postupka. Tužitelj ističe da na svoj zahtjev nije dobio odgovor te je uložio žalbu zbog šutnje uprave Federalnom ministarstvu za pitanja prava branitelja i invalida domovinskog rata BiH, po kojoj je tuženi organ donio zaključak broj UP-II-03-41-144/16 od 02.06.2016.godine kojim je naložio prvostepenom organu da u roku do 15 dana donese upravni akt po zahtjevu tužitelja. Kako po tome nalogu tuženog organa nikada nije postupljeno tužitelj navodi da je podnio novu žalbu zbog šutnje uprave i da se obratio zahtjevom upravnom inspektoru radi poduzimanja mjera iz okvira svoje nadležnosti 19.03.2019. godine, ali da nakon toga sve do podnošenja tužbe, prvostepeni organ nije donio bilo kakav upravni akt po njegovom zahtjevu za izvršenje rješenja po službenoj dužnosti pa tužitelj predlaže da sud donese presudu, da se tužba uvažava, da naloži prvostepenom organu Općini Čitluk-Službi za branitelje iz domovinskog rata, društvene djelatnosti i opću upravu da odluči o zahtjevu tužitelja, a tuženog obaveže da mu nadoknadi troškove postupka.

U odgovoru na tužbu tuženi organ navodi da tuženi organ donio zaključak broj: UP-II-03-41-144/16 od 02.06.2016. godine, kojim je odlučeno po žalbi tužitelja zbog šutnje uprave i naloženo Općinskoj službi služba za društvene djelatnosti, opću upravu, branitelje, i civilnu zaštitu Općine Čitluk, da u roku od 15 dana donese odgovarajući

upravni akt po zahtjevu D. G. iz Č...za izvršenje rješenja, te dalje navodi i da je tužitelj povodom šutnje uprave u istom upravnom postupku već podnosio tužbu ovom sudu koju je sud odbio presudom broj 07 0 U 016763 19 U od 23.06.2019.godine, ali i da je nedopušteno da tužitelj kao tuženog označi Federalno Ministarstvo za pitanja boraca i invalida odbrambeno oslobodilačkog rata Sarajevo, a istovremeno tužbom traži da su naloži Općinskoj službi služba za društvene djelatnosti, opću upravu, branitelje, i civilnu zaštitu Općine Čitluk da donesen odgovarajući upravni akt po zahtjevu tužitelja. Zbog navedenog smatra da je tužba kontradiktorna i predlaže da se ista odbaci kao nedopuštena.

Prije svega ovaj sud ukazuje da nije osnovano traženje tuženog organa za odbačaj tužbe tužitelja kao nedopuštene. Naime, uvidom u presudu ovog suda broj 07 0 U 016763 19 U od 23.06.2019.godine koja se nalazi u upravnom spisu, vidljivo je da je ista donesena po tužbi tužitelja kojom je tražio da sud naloži tuženom da u roku od 15 dana odluči i žalbi tužitelja radi šutnje uprave, dok u ovom upravnom sporu tužitelj traži da sud naloži prvostepenom organu da odluči o njegovom zahtjevu. Pored toga, u konkretnom slučaju se ne radi o upravnom sporu radi poništenja upravnog akta, pa samim tim nije dovoljno samo da se tužba odnosu na isti upravni predmet i isti posljednje doneseni (ili nedoneseni) upravni akt u tome predmetu da bi odredba člana 25. stav 1. tačka 6. ZUS-a imala takav efekat da dovede do odbačaja tužbe. Za takvu posljedicu moro biti ispunjen i uslov istog vremena podnošenja tužbe unutar rokova predviđenih za postupanje organa uprave, a koji uslov u konkretnom slučaju nije ispunjen jer je od ranije presude do nove tužbe proteklo godinu dana. Radi navedenog je sud o tužbi odlučivao u smislu odredbe člana 20. ZUS-a.

Tužba tužitelja je neosnovana.

Sud je uvidom u spis utvrdio da je tužitelj prvostepenom organu podnio Zahtjev za izvršenje rješenja po službenoj dužnosti, da prvostepeni organ nije odlučio po zahtjevu za izvršenje rješenja od 27.04.2007. godine, te je tužitelj podnio žalbu 23.02.2016. godine, Federalnom ministarstvu za pitanja branitelja i invalida domovinskog rata u Sarajevo, zbog šutnje prvostepenog organa, nakon čega je tuženi organ donio Zaključak broj: UP-II-03-41-144/16 od 02.06.2016. godine, kojim je naloženo Općinskoj službi služba za društvene djelatnosti, opću upravu, branitelje, i civilnu zaštitu Općine Čitluk, da u roku od 15 dana donese odgovarajući upravni akt po zahtjevu D.G. iz Čitluka za izvršenje rješenja.

Odredbom člana 10. Zakona o upravnim sporovima („Sl. novine FBiH“ br. 9/05 dalje ZUS), propisano je da se upravni spor može pokrenuti i kada nadležni organ o zahtjevu, odnosno o žalbi stranke nije donio odgovarajući upravni akt u upravnom postupku, pod uslovima određenim u članu 20. istog zakona, da se stranka prethodno pisano obratila nadležnoj upravnoj inspekciji koja u roku od 30 dana nije postupila po njenom zahtjevu.

U upravno-sudskom postupku, po tužbi zbog „šutnje uprave“, sud ispituje ispunjenje formalnih uslova za podnošenje tužbe, odnosno, da li je „šutnja“ konačna sa stanovišta upravnog postupka i da li je žalba iscrpljena, te da se stranka prethodno pisano obratila nadležnoj upravnoj inspekciji (čl.10. ZUS), pri tome se sud ne upušta u meritum same upravne stvari.

Dakle, ukoliko sud ocijeni da su ovi uslovi ispunjeni, tužba se uvažava i tuženom daje nalog u kojem će smislu organ donijeti rješenje kako to propisuje odredba člana 36. stav 4. ZUS-a.

U predmetnom slučaju tužitelj tužbom traži da sud u odnosu na tuženog Federalno Ministarstvo za pitanja boraca i invalida odbrambeno oslobodilačkog rata Sarajevo naloži prvostepenom organu Općinskoj službi za društvene djelatnosti, opću upravu i branitelje Općine Čitluk da odluči o zahtjevu tužitelja.

Prije podnošenja tužbe tužitelj se obratio upravnoj inspekciji kako i nalaže odredba člana 10. ZUS-a.

Međutim, odredbom člana 20. ZUS-a propisano je: „Ako u upravnom postupku drugostepeni organ nije u roku od 30 dana ili u posebnim propisom određenom kraćem roku donio rješenje po žalbi stranke protiv prvostepenog rješenja, a ne donese ga ni po zahtjevu upravne inspekcije kojoj se stranka obratila u skladu sa članom 10. ovog Zakona, stranka može pokrenuti upravni spor kao da joj je žalba odbijena. Na način propisan u stavu 1. ovog člana može postupiti stranka i kad po njenom zahtjevu u upravnom postupku nije donio rješenje prvostepeni organ protiv čijeg akta zakonom nije dozvoljena žalba. Ako u upravnom postupku prvostepeni organ protiv čijeg akta je dozvoljena žalba nije u roku od 60 dana ili u posebnim propisom određenom kraćem roku donio rješenje po zahtjevu, stranka ima pravo obratiti se svojim zahtjevom drugostepenom organu. Protiv rješenja drugostepenog organa stranka može pokrenuti upravni spor, a može ga, pod uvjetima iz stava 1. ovog člana, pokrenuti i ako drugostepeni organ ne donese rješenje u propisanom roku.“

Nesporno je da protiv rješenja Službe za društvenu djelatnost, opću upravu, branitelje i civilnu zaštitu Općine Čitluk kojoj je tužitelj podnio zahtjev za izvršenje rješenja od 27.04.2007. godine po službenoj dužnosti, dopuštena žalba tuženom Federalnom Ministarstvu za pitanja boraca i invalida odbrambeno oslobodilačkog rata Sarajevo. Samim tim radi nedonošenja u zakonskom roku rješenja od strane Službe za društvenu djelatnost, opću upravu, branitelje i civilnu zaštitu Općine Čitluk nije moguće podnijeti tužbu radi šutnje uprave shodno odredbi člana 20. ZUS-a. Tužitelj je shodno prednjoj odredbi, a u vezi sa odredbama člana 216. i 243. Zakona o upravnom postupku („Sl. novine Federacije BiH“, broj: 2/98, 48/99, 8/00 i 61/22, u daljem tekstu ZUP) imao mogućnost ponovo podnijeti žalbu Federalnom Ministarstvu za pitanja boraca i invalida odbrambeno oslobodilačkog rata Sarajevo radi nedonošenja rješenja prvostepenog organa u zakonskom roku, te tražiti da drugostepeni organ sam riješi upravnu stvar prema spisima predmeta. Iako tužitelj u tužbu tvrdi da je podnio novu žalbu zbog šutnje uprave istu ne prilaže uz tužbu niti o njoj ima traga u dostavljenom upravnom spisu, pa sud poprima da ista nije niti podnesena. Međutim, čak i da je drugačije, tužitelj tužbu nije niti usmjerio na nedonošenje rješenja tuženog organa po njegovoj žalbi radi šutnje uprave, nego na nedonošenje rješenja prvostepenog organa po njegovom zahtjevu ta izvršene rješenja po službenoj dužnosti.

Kako je sud slijedom dokaza dostavljenih od tužitelja i tuženog utvrdio da tuženi organ nije propustio u zakonskom roku odlučiti o žalbi tužitelja, niti je tužitelj svoju tužbu radi šutnje uprave usmjerio na tuženog, nego na prvostepeni organ protiv čijega rješenja je žalba dopuštena odredbom člana 50. Zakona o pravima boraca i članova njihovih porodica („Sl. novine Federacije BiH“, br. 33/04, 56/05 i 70/07), nisu se

ostvarili uslovi „šutnje uprave“ propisani odredbom člana 20. ZUS-a, pa je predmetnu tužbu valjalo odbiti, kako je i odlučeno u dispozitivu.

Zakon o upravnim sporovima ne sadrži odredbe kojima se propisuje naknada troškova upravnog spora, pa se u ovoj stvari, u smislu člana 55. tog zakona, shodno primjenjuju odgovarajuće odredbe zakona kojim je uređen parnični postupak. Odredbom člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15) propisano je da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci nadoknaditi troškove. Cijeneći da tužitelj nije uspio u sporu, sud je njegov zahtjev odbio shodno članu 386. stav 1. u vezi sa čl. 397. stav 1. Zakona o parničnom postupak, sve kako i riješeno u dispozitivu.

Pravna pouka:

Protiv ove presude se ne može izjaviti žalba.

Zapisničar

Sudija

Dragana Leko

Boškailo-Veledar Mediha